

αὐτοῦ, τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων ἐκπεπτωκυῖων, εἶτοῦν *Γενέσεως*, *Ἐξόδου* καὶ *Λευιτικοῦ*. Ἄρχεται δὲ ἐκ τοῦ Κεφ. Β', στίχ. 16 τῶν Ἀριθμῶν καὶ περιλαμβάνει καθεξῆς τὸ Δευτερονόμιον, Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, Κριτὰς καὶ τὴν Ρούθ. Τὸ μὲν οὖν κείμενον κατὰ μέσον γέγραπται τοῦ φύλλου, πέριξ δὲ ἡ ἐρμηγεία. Εἰσὶ δ' οἱ ὑπομνηματισταὶ οὔτοι: Ἀπολλινάριος. Ἄλλος. Ἀνεπίγραφος. Βασιλείος. Βίκτωρ Πρεσβύτερος. Γρηγόριος Νύσσης. Γεννάδιος. Διόδωρος. Εὐσέβιος Ἐμέσης. Εἰρηναῖος Λουγδούνων. Εὐσέβιος Καισαρείας. Θεοδώρητος. Θεόδωρος Μοψουεστίας. Θεόδουλος. Ἰσίδωρος. Ἰώσηπος. Κύριλλος. Νεῖλος Μοναχός. Πολυχρόνιος. Προκόπιος. Ἐκ τῆς Παπαρέτου. Σενῆρος [πῆ μὲν Ἐμέσης, πῆ δ' Ἀρτιοχέας]. Σενηριανός Γαβάλων [καὶ ἐνιαχοῦ Σενῆρος Γαβάλων]. Συμεὼν Μοναχός Καλλιγράφος. Φίλων Ἑβραῖος. Χρυσόστομος καὶ Ὠριγένης. Σύγκειται δὲ ἐξ 136 φύλλων.

ΣΙΗ' — ΣΚΖ'.

ΣΤΙΧΗΡΑΡΙΑ

Τοιαύτην ἔχουσι τὴν ἐπιγραφὴν τὰ δέκα ταῦτα τεύχη, ἐν οἷς περιλαμβάνονται ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψαλλόμενα Δοξαστικά τῶν καθ' ὄλον τὸν ἐνιαυτὸν ἐορταζομένων ἀγίων, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν καὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, μεμελοποημένα πάντα κατὰ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν. Ἐν τισιν αὐτῶν εὑρηται καὶ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγράφησαν καὶ ἐμουουργήθησαν οἷον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ΣΙΗ': «Τὸ παρὸν βιβλίον ἀνεθέμην τῷ ἡρατημένῳ Θεολόγῳ τῷ ἐν τῇ μονῇ τῆς Πάτμου, καὶ εἰς ὠφέλειαν ψυχικὴν τῶν διερχομένων καὶ ψαλλόντων αὐτό, ὑπὲρ ψυχικῆς μου ἐνεκεν σωτηρίας. Οὐδεὶς δὲ ἐξεῖ ἀδειαν ἀποχαρίσασθαι τοῦτο τιτὶ ἢ ἰδιοποιήσασθαι. Ὅστις δὲ βουληθεῖ τούτο διαπράξασθαι, ἔστω ἢ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον, καὶ τὴν ἰσὺν τῶν τιῆ Θεοφόρων Πατέρων ἐπισπάσεται, καὶ τὸ ἀνάθεμα. Ἄλλ' οὐδὲ εἰς μετόχιον τῆς μονῆς διορίζομαι τούτο δοθῆναι, ἀλλ' ἢ μόνῃ τῇ τοῦ ἡρατημένου ἐκκλησίᾳ, τῇ ἐν τῇ Πάτμῳ· πολλὰ γὰρ ἐμόγησα τούτο κτήσασθαι, καὶ ἐξωδίασα ἐπέκεινα τῶν δώδεκα ὑπερπύρων εἰς τε ἀγορὰν χαρτίου, ὑπὲρ γραψίματος αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἀμφιάματος. Ὑπὲρ μόνου γὰρ τοῦ τορισθῆναι τούτο τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ Δομειστίκου μοναχοῦ Ἀρσενίου, ἐξ νομίσματα ἐξωδίασα, χωρὶς τῶν καρισκίων. Καὶ εὐχεσθε πάντες οἱ συνάδελφοί μου ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ μοναχοῦ Ἀθαλασίου τοῦ τοῦ Παπίου. Ἡ ἀγία εὐχὴ ὑμῶν χαρισθεῖ μοι. Ἐστάλη δὲ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ μονῇ ὑμῶν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τῆς ἱε' ἰνδικτιῶνος τοῦ ς' ἔτους [+1167].—Ὁ Μοναχός Ἀθαλάσιος, ὁ τοῦ Παπίου». Ἐν τῷ ΣΙΘ': «Μῆν Ὀκτώβριος, ἡμέρα ε', ἰνδικτιῶνος ζ', ἔτους ς' ψ' κζ' [+1219]». Ἐν δὲ τῷ ΣΚ', κατὰ τὸ μέσον τοῦ τεύχους εὑρηται: «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν Στιχηράριον διὰ χειρὸς Ἰωάννου καὶ Πρωτοψάλτου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου, τοῦ Κασσιανοῦ, καὶ ὅσοι ψάλλεται αὐτῷ εὐχεσθαι ἡμῖν τῷ ἁμαρτωλῷ διὰ τὸν Κύριον. Μῆν Φεβρουάριος, ἰνδικτιῶνος ια', τῷ ς' ψ' λα' ἔτι [+1223]»· καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ: «Μῆν Ἰαννουάριος, ἰνδικτιῶνος ια', τῷ ς' ψ' λα' ἔτει, ἐτελιώθη τὸ παρὸν Στιχηράριον διὰ χειρὸς Ἰωάννου εὐτελοῦς πρωτοψάλτου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου, τοῦ Κασσιανοῦ· καὶ ὅσοι ἔχεται γνῶσιν εἰς αὐτὸ εὐχεσθέ μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ διὰ τὸν Κύριον». Ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ ΣΚΑ' γέγραπται: «Πάντων τῶν καλῶν. Χριστὸς ἀρχὴ καὶ τέλος. Ἐγράφη ἡ παροῦσα δέλτος διὰ χειρὸς Νεοφύτου μοναχοῦ, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδων Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Καλοπλοῖμου, βασιλεύοντος τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων Μανουὴλ καὶ Μαρίας (τοῦ Κομνηνοῦ πάντως [1143-79]). Εὐχεσθαι αὐτοῦ ὡς ἁμαρτωλοῦ».

